

Македон В.В.

доктор економічних наук,

професор кафедри маркетингу та логістики

Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

Ковнір О.О.

аспірант

Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

Makedon Viacheslav

Doctor of Economic Sciences,

Professor of the Department of Marketing and Logistics

Oles Honchar Dnipro National University

Kovnir Oleg

Postgraduate Student

Oles Honchar Dnipro National University

УПРАВЛІННЯ ПОТЕНЦІАЛОМ БІЗНЕС-СТРУКТУР У КОНТЕКСТІ СТРАТЕГІЧНИХ ІНВЕСТИЦІЙ

Анотація. Стаття присвячена теоретичному обґрунтуванню та практичному моделюванню управління потенціалом бізнес-структур у контексті стратегічних інвестицій. Метою дослідження є розробка системної моделі стратегічної взаємодії держави та бізнесу в інвестиційній сфері, спрямованої на подолання фрагментарності інвестиційних рішень та формування цілісної архітектури сталого розвитку. Отриманими науковими результатами є ідентифікація шести ключових інвестиційних стратегій, чітє інтегративне поєднання формує системну модель, що враховує інтереси держави, бізнесу та ринку для забезпечення мультиплікативних ефектів. Наукова новизна дослідження полягає в розробці комплексної моделі інтеграції інвестиційних стратегій для державного формату, яка вперше поєднує логіко-структурне узагальнення з оцінкою індивідуальних ефектів у таблицях, адаптованих до контексту української трансформаційної економіки.

Ключові слова: інвестиційні стратегії, бізнес-структури, управління потенціалом, державно-приватне партнерство, проектне фінансування, сталий розвиток.

Вступ та постановка проблеми. Сьогодні економіка України перебуває на етапі глибоких трансформацій, що зумовлює потребу в пошуку ефективних механізмів стимулювання сталого розвитку, зокрема через активізацію інвестиційної діяльності на основі стратегічної взаємодії між державними структурами та бізнес-середовищем. Актуальність дослідження визначається необхідністю переходу від фрагментарних та короткострокових інвестиційних рішень до системних стратегій, заснованих на довготривалому партнерстві між державними інституціями та приватними компаніями. Попри впровадження низки національних програм і залучення іноземного капіталу, в Україні й надалі спостерігається недостатня координованість інвестиційної політики та відсутність цілісної моделі стратегічної взаємодії між публічним і приватним секторами. Діючи інвестиційні проекти часто мають вузькогалузевий або сировинний характер, що обмежує їх здатність забезпечити структурні зрушення в економіці та високі темпи зростання [2, с. 234]. Отже, нагальною науковою та практичною проблемою стає розроблення ефективних інструментів стратегічної взаємодії держави і бізнесу в інвестиційній сфері, які б

сформували цілісну архітектуру сталого розвитку для держави.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

У науковій літературі проблема інвестиційного розвитку та управління потенціалом бізнес-структур розглядається крізь призму різних концептуальних підходів. Зокрема, у працях Гуменюк Я. М., Ткачов З. В. [1], Хелемський В. [9] інвестиції аналізуються як цілісний комплекс ресурсів і дій, що здійснюються в умовах обмеженості доступних ресурсів та зовнішніх викликів. Автори наголошують на системній природі інвестиційних процесів, які охоплюють усі стадії вкладення ресурсів у контексті інституційного середовища. Проте, незважаючи на широту охоплення, дослідження обмежуються загальною ресурсною логікою та не пропонують практичних механізмів гармонізації інтересів державних і приватних структур.

У роботах Кишакевич Б. та ін. [3], Разумова Г. В., Курносова О. І. [6] акцент зроблено на концепції життєвого циклу інвестиційної діяльності, де виокремлюються передінвестиційний, інвестиційний та експлуатаційний етапи. Водночас у межах цієї моделі недостатньо дослідженими залишаються питання

активного залучення бізнес-структур до формування довгострокових стратегій сталого розвитку, зокрема з огляду на асиметрію доступу до інформаційних та фінансових ресурсів на макрорівні.

Критичну оцінку централізованим моделям управління інвестиційними проектами здійснили Смолич Д. [8], Шевченко А., Борисенко О. [13]. Дослідники підкреслюють необхідність реалізації інвестиційних ініціатив за активної участі приватного сектору на рівні державних управлінських структур. Такий підхід, на їхню думку, сприяє більшій адаптації інвестиційних стратегій до реальних потреб регіонів, проте водночас актуалізує проблему інституційної довіри між публічними та приватними учасниками інвестиційного процесу. Крім того, у фокусі залишається завдання збереження орієнтації на довгострокові цілі сталого розвитку, що часто відсуваються на другий план у процесі досягнення короткострокових економічних результатів.

Мета статті – обґрунтування та розробка науково-практичних підходів до управління потенціалом бізнес-структур у контексті стратегічних інвестицій, що передбачає визначення ефективних моделей взаємодії держави та бізнесу, оптимізацію інвестиційних стратегій.

Завдання дослідження – систематизувати існуючі інвестиційні стратегії та оцінити їх вплив на управління потенціалом бізнес-структур;

– визначити механізми інституційної підтримки та інструменти мінімізації ризиків у процесі реалізації інвестиційних проєктів;

– обґрунтувати практичні напрями підвищення ефективності управління потенціалом бізнес-структур на основі стратегічних інвестицій.

Результати дослідження. Під інвестиційною стратегією у контексті взаємодії публічного та приватного секторів пропонуємо розуміти системно організований, концептуально узгоджений план дій, який визначає довгострокові цілі, пріоритети, напрями, інструменти й форми мобілізації й розміщення інвестиційних ресурсів, з урахуванням інтересів держави, потреб ринку та стратегічних орієнтирів бізнесу. На засадах логіко-структурного узагальнення базових інвестиційних стратегій в бізнесі, проведемо доповнення та їхнє інтеграційне поєднання для сфери державного формату взаємодії [5, с. 202].

1) Стратегія прямого інвестування передбачає безпосереднє вкладення державних або корпоративних ресурсів у капітал підприємств, галузей чи інфраструктурних об'єктів, що мають стратегічне значення для розвитку економіки. Вона може реалізовуватись через національні інвестиційні фонди, спеціалізовані агентства, державні банки розвитку, а також за рахунок прямих угод між органами влади та бізнес-структурами.

2) Стратегія державно-приватного партнерства (ДПП) ґрунтується на довгостроковій співпраці держави й бізнесу у реалізації інфраструктурних, соціальних або виробничих проєктів, в яких державний сектор надає регуляторну, організаційну чи фінансову підтримку, тоді як бізнес бере на себе функції з управління, експлуатації або фінансування. ДПП

має форму концесій, договорів лізингу, сервітутів, спільного фінансування, а також створення спільних підприємств.

3) Інноваційно-орієнтована інвестиційна стратегія базується на принципі спрямування інвестицій в науково-дослідні розробки, високотехнологічне виробництво, цифровізацію управлінських процесів, що має на меті забезпечити структурну модернізацію економіки та її технологічне оновлення. У такій стратегії держава виступає не тільки як джерело фінансування, а й як агент інноваційної політики, створюючи екосистему підтримки бізнесу. Співпраця з бізнесом у цьому напрямі дозволяє ефективно комерціалізувати наукові розробки та зменшити бар'єри між наукою й виробництвом [10, с. 24].

4) Стратегія інституційної інвестиційної підтримки передбачає створення та вдосконалення нормативно-правових, адміністративних та фіскальних умов, що забезпечують сприятливе інвестиційне середовище. У цьому контексті держава виконує функцію інституційного фасилітатора, створюючи законодавчі гарантії захисту інвестора, спрощуючи дозвільні процедури, впроваджуючи електронні сервіси та дерегуляційні заходи. У взаємодії з бізнесом формується єдиний інвестиційний фронт, де публічні й приватні структури спільно визначають бар'єри розвитку й механізми їх подолання.

5) Стратегія стимулювання галузевого інвестування базується на селективному підході до розміщення капіталу, орієнтуючись на пріоритетні сектори національної економіки, здатні генерувати високий рівень доданої вартості, технологічний прорив або експортний потенціал. Така стратегія передбачає, що держава виступає як стратегічний аналітик і координатор, здійснюючи галузеву експертизу, прогнозування, а також сприяє концентрації інвестицій у виділені сфери (галузі) національної економіки [4, с. 118].

6) Антикризова інвестиційна стратегія, своєю чергою, стає актуальною в умовах економічної турбулентності, збройних конфліктів або глобальних криз, коли необхідно забезпечити підтримку критичних секторів, відновлення інфраструктури, стабілізацію зайнятості та збереження інвестиційної привабливості. У цьому форматі держава вдається до антикризових пакетів, гарантійних програм, залучення міжнародної технічної допомоги, а бізнес реалізує стратегії виживання, оптимізації витрат і перепрофілювання виробництва (табл. 1).

Для забезпечення сталого соціально-економічного розвитку України важливо розробити системні заходи, що охоплюють всі сектори економіки та соціальної сфери, і створюють умови для якісного переходу до нових етапів економічного розвитку. Основною метою державної участі в інвестиційних проєктах стає власне розвиток базових галузей економіки, таких як енергетика, транспорт та інфраструктура, які здатні надавати значний вплив на інші сектори економіки [6]. За допомогою такого механізму державні органи можуть забезпечити прогнозованість грошових потоків проєктів, з урахуванням наданих податкових преференцій. (рис. 1.).

Оцінка індивідуальних ефектів інвестиційних стратегій при забезпеченні взаємодії державних структур та бізнесу

Стратегія	Основні інструменти	Роль держави	Роль бізнесу	Очікувані ефекти
1. Пряме інвестування	Національні фонди, банки розвитку, угоди	Інвестор, гарант стабільності	Виконавець, співінвестор	Мультиплікативний ефект, робочі місця
2. Державно-приватне партнерство	Концесії, лізинг, спільне фінансування	Регулятор, співфінансист	Управління, експлуатація	Інновації, гнучкість, ефективність
3. Інноваційно-орієнтована	Фінансування НДДКР, технопарки, хаби	Агент інноваційної політики	Комерціалізація розробок	Технологічне оновлення, модернізація
4. Інституційна підтримка	Законодавчі гарантії, дерегуляція	Інституційний фасилітатор	Визначення бар'єрів	Сприятливе інвестиційне середовище
5. Стимулювання галузевого інвестування	Галузева експертиза, прогнозування	Стратегічний координатор	Інвестор у пріоритетні сектори	Висока додана вартість, експорт
6. Антикризова	Гарантійні програми, техдопомога	Координатор стабілізації	Оптимізація, перепрофілювання	Відновлення економіки, стабільність

Джерело: сформовано на основі [8, 12]

Не менш важливим інструментом для підтримки інвестиційної активності це надання державних гарантій, що допомагає бізнесу, за умов саме реалізації інвестиційних проектів з високим рівнем ризику, отримувати доступ до дешевшого фінансування. Зокрема, компанії, які мають труднощі

з отриманням кредитів у комерційних банках через високий ризик, можуть звернутися до держави за гарантіями для виконання своїх зобов'язань перед фінансовими установами. В такому випадку держава бере на себе частину ризиків, що дає змогу інвесторам отримати кредити за нижчими відсотковими

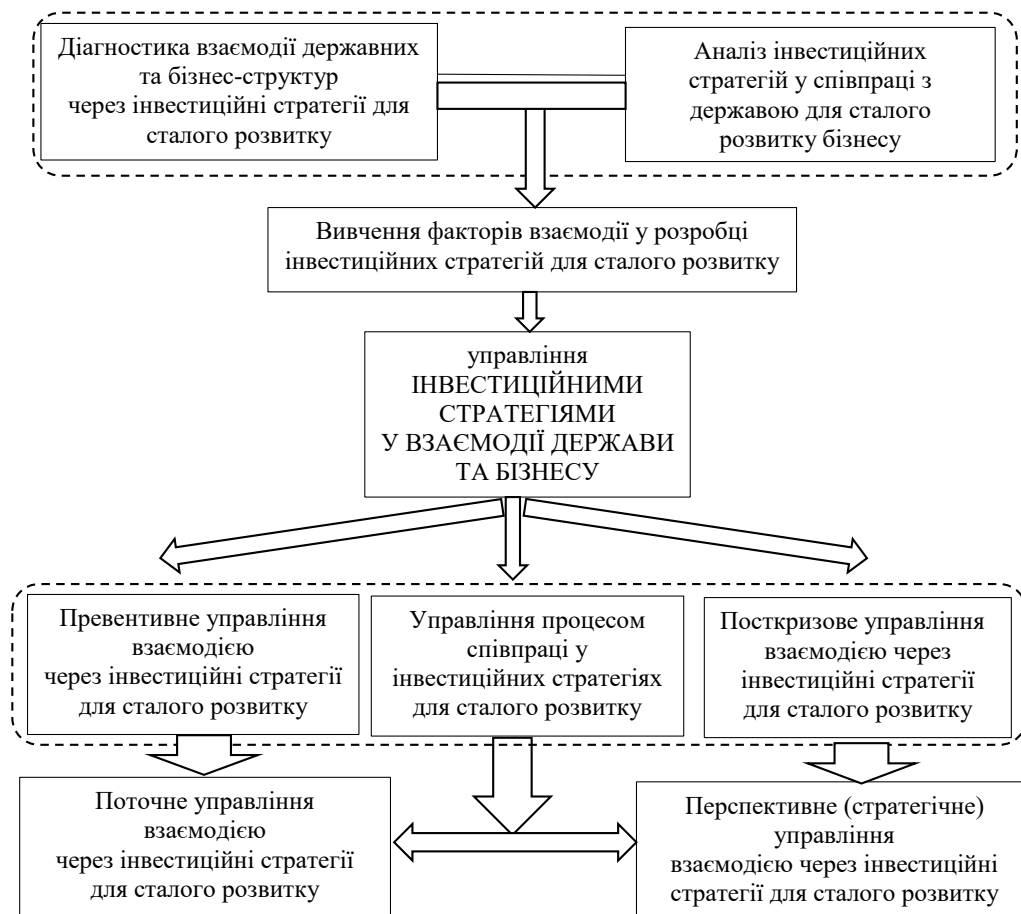

Рис. 1. Схема управління інвестиційними стратегіями для забезпечення сталого розвитку через забезпечення співпраці державних та бізнес-структур

Джерело: побудовано авторами

ставками, тим самим знижуючи вартість кредитування для бізнесу.

Така практика допомагає державі уникати прямого фінансування проектів через бюджет, оскільки ризики розподіляються між державними органами, банками та бізнесом. Таким чином, державні гарантії сприяють більш ефективному розподілу фінансових ресурсів, зменшуючи витрати з державного бюджету, одночасно збільшуючи доступ підприємств до необхідного фінансування (рис. 2.) [11].

Суть проектного фінансування ми визначаємо в полі цільового кредитування позичальника для реалізації інвестиційного проекту, при цьому забезпеченням за таким фінансуванням є майбутні грошові потоки, що створюються в процесі реалізації цього проекту. Констатуємо, що на відміну від традиційного фінансування, яке використовує фізичні активи як заставу, проектного фінансування може мати значно вищий рівень ризику через відсутність фізичного забезпечення, що може збільшувати фінансові

ризики для інвесторів. Однак майбутні доходи, які будуть отримані від реалізації проекту, можуть стати основою для забезпечення фінансування в майбутньому (табл. 2) [7, с. 136].

Отже, ми фіксуємо, що державні та бізнес-структури повинні взаємодіяти для забезпечення успішного залучення проектного фінансування для реалізації інвестиційних проектів. У випадку України такий вид взаємодії необхідний через те, що саме державна підтримка в вигляді гарантій або часткового фінансування може зменшити ризики для приватного сектора, спрощуючи доступ до необхідних ресурсів для модернізації та розширення бізнесу.

Висновки. Встановлено, що ефективне управління потенціалом бізнес-структур у контексті стратегічних інвестицій можливе лише за умови інтеграції різних інвестиційних стратегій: прямого інвестування, державно-приватного партнерства, інноваційно-орієнтованих підходів та інституційної підтримки. Їх поєднання формує системну

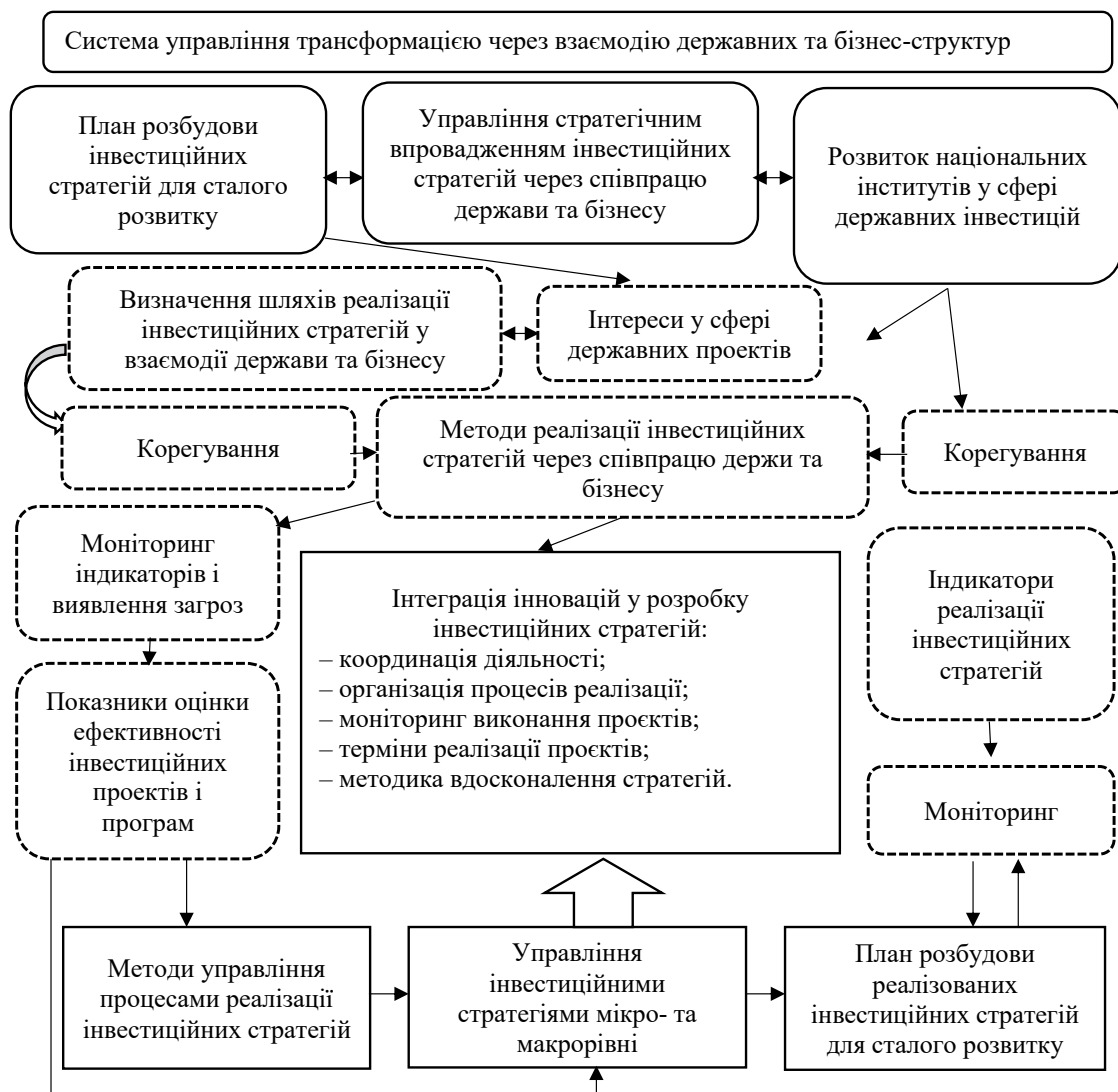

Рис. 2. Система управління трансформацією через взаємодію державних та бізнес-структур за допомогою спільних інвестиційних проектів

Джерело: побудовано авторами

Оцінка параметрів інвестиційних стратегій у взаємодії державних та бізнес-структур для забезпечення сталого розвитку України

Параметр	Стратегія проєктного інвестування	Стратегія корпоративного інвестування	Коментар
Ризик невиконання зобов'язань	Низький	Високий	У межах проєктного інвестування, яке активно застосовується в Україні для реалізації стратегічних ініціатив сталого розвитку, таких як відновлення інфраструктури чи розвиток зеленої енергетики, можливо включення додаткових умов щодо захисту від невиконання, що сприяє ефективній взаємодії держави та бізнесу
Ризик втрати інвестиційних ресурсів	Низький	Високий	При проєктному інвестуванні, яке базується на співпраці державних структур та бізнесу, створене чи придбане майно в рамках проєкту, наприклад, об'єкти критичної інфраструктури, виступає заставою, що знижує ризики для інвесторів та сприяє залученню ресурсів для сталого розвитку
Ризик затримки реалізації проєкту	Низький	Високий	Проєктне інвестування в Україні, наприклад, у рамках державно-приватного партнерства для модернізації транспортних мереж, часто передбачає чітко визначені графіки реалізації, що забезпечує стабільність та прогнозованість у взаємодії між державою та бізнесом
Гнучкість реструктуризації інвестиційних ресурсів	Висока	Низька	У проєктному інвестуванні, яке використовується для фінансування інноваційних чи екологічних ініціатив, держава та бізнес можуть спільно адаптувати структуру капіталу, конвертуючи боргові зобов'язання у власний капітал, що сприяє стійкості проєктів та їх відповідності цілям сталого розвитку
Вплив регуляторного середовища	Низький	Високий	Проєктне інвестування в Україні регулюється лише в межах конкретного проєкту, наприклад, у сфері відновлювальної енергетики, що спрощує взаємодію між державними органами та бізнесом, тоді як корпоративне інвестування охоплює ширший спектр діяльності компанії, ускладнюючи координацію
Ефективність залучення зовнішніх інвестицій	Висока	Низька	Проєктне інвестування, яке активно застосовується для залучення міжнародних партнерів до реалізації стратегічних проєктів в Україні, таких як цифровізація чи екологічні ініціативи, забезпечує прозорість та прогнозованість, що підвищує довіру інвесторів та сприяє сталому розвитку
Синергетичний ефект взаємодії	Високий	Помірний	Проєктне інвестування створює платформу для тісної співпраці держави та бізнесу, наприклад, у реалізації інфраструктурних проєктів, що сприяє об'єднанню ресурсів, компетенцій та цілей, спрямованих на забезпечення економічної, соціальної та екологічної стабільності України

Джерело: побудовано авторами

модель, яка одночасно враховує інтереси держави, потреби бізнесу та вимоги ринку. Завдяки цьому забезпечується стаке економічне зростання, підвищується інвестиційна привабливість країни та посилюється конкурентоспроможність ключових галузей.

Доведено, що проєктне фінансування, підкріплене державними гарантіями, виступає ключовим інструментом мінімізації ризиків та забезпечення доступу бізнесу до ресурсів у високоризикових інвестиційних умовах. Такий підхід дозволяє розподілити

фінансові ризики між державою, банками та підприємствами, зменшуючи бюджетне навантаження та водночас розширюючи можливості бізнесу для залучення зовнішнього капіталу. Це створює сприятливе середовище для модернізації економіки, розвитку критичної інфраструктури та стимулювання інноваційних процесів.

З'ясовано, що стратегія інституційної підтримки у взаємодії публічного та приватного секторів є визначальною для формування прозорого та передбачуваного інвестиційного середовища.

Запровадження дерегуляції, спрощення дозвільних процедур, надання законодавчих гарантій та розвиток цифрових сервісів зміцнює довіру інвесторів і сприяє концентрації капіталу в пріоритетних

секторах. У результаті формується синергетичний ефект взаємодії держави та бізнесу, що забезпечує досягнення довгострокових цілей сталого розвитку та економічної стабільності.

Список використаних джерел:

1. Гуменюк Я. М., Ткачов З. В. Інвестиції у сталий розвиток: світова практика та перспективи для України. *Економіка та суспільство*. 2024. № 67. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-67-62>.
2. Дяченко М. О., Нігородова С. А., Петруха С. В. Міжнародне фінансування для вирішення глобальних екологічних проблем у проєктах сталого розвитку. *Світове господарство та міжнародні економічні відносини: сучасні трансформації та перспективи розвитку: монографія* / за ред. С. Г. Мізюк. Київ : Видавничий дім «Кондор», 2019. С. 228–244.
3. Кишакевич Б. Ю., Настюшин С. Є., Війчук О. Т., Котик Я. І. Моделі фінансування проєктів відновлювальної енергетики: міжнародний досвід та рекомендації для України. *Академічні візії*. 2024. Вип. 33. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.12684686>
4. Македон В. В. *Міжнародні стратегічні альянси компаній: монографія*. Дніпропетровськ: ДУЕП, 2010. 304 с.
5. Македон В. В. Дослідження процесів забезпечення соціальної відповідальності у провідних моделях корпоративного управління. *Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства: Економічні науки*. 2012. Вип. 126. С. 198–206.
6. Разумова Г. В., Курносова О. І. Управління ризиками інвестиційної діяльності в умовах цифрової трансформації. *Бізнес Інформ*. 2024. № 3. С. 96–101. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2024-3-96-101>
7. Рудніченко Є., Гавловська Н., Кривдик М., Балабус Д. Розвиток стандартів з управління проєктами: міжнародний досвід. *Innovation and Sustainability*. 2023. №(1). С. 133–139. <https://doi.org/10.31649/ins.2023.1.133.139>
8. Смолич Д. В. Інноваційні методи управління проєктами. Економічний форум. 2019. №1. С. 50–53. 10.36910/6765-2308-8559-2019-4-8
9. Хелемський В. Ю. Фінансові детермінанти капітальних інвестицій сталого розвитку України. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка»: науковий журнал*. Острог : Вид-во НаУОА, грудень 2023. № 31 (59). С. 70–77. DOI: [https://doi.org/10.25264/2311-5149-2023-31\(59\)-70-77](https://doi.org/10.25264/2311-5149-2023-31(59)-70-77)
10. Чайковська І., Проскурович О., Горбатюк К., Завгородня Т. Економіко-математична модель вибору інноваційно-інвестиційного проєкту за його вмістом. *Modeling the development of the economic systems*. 2023. № 3. С. 20–28. DOI: <https://doi.org/10.31891/mdes/2023-9-3>
11. Gernego I., Dyba M. I., Shkoda T., Dyba M. V. Venture Financing as Support for the Sustainable Model of Post-War Rebuilding in Ukraine. *European Journal of Sustainable Development*. 2023. Vol. 12 (2). DOI: <https://doi.org/10.14207/ejsd.2023.v12n2p1>
12. Makedon V., Korneyev M. Improving methodology of estimating value of financial sector entities dealing in mergers and acquisitions. *Investment Management and Financial Innovations*. 2014. No 11 (1). pp. 44–55. URL: https://www.businessperspectives.org/images/pdf/applications/publishing/templates/article/assets/5607/imfi_en_2014_01_Makedon.pdf
13. Shevchenko A., Borysenko O. Marketing approach to the formation of management system for enterprise strategic development in the context of globalisation. *Journal of International Legal Communication*. 2021. Vol. 1. No. 1. pp. 186–196. DOI: <https://doi.org/10.32612/uw.27201643.2021.1.pp.186-196>

References:

1. Humeniuk Ya. M., & Tkachov Z. V. (2024) Investysii u stalyy rozvytok: svitova praktyka ta perspektyvy dlia Ukrainy [Investments in sustainable development: global practice and prospects for Ukraine]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and Society*, 67. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-67-62>
2. Diachenko M. O., Nihorodova S. A., & Petrukha S. V. (2019) Mizhnarodne finansuvannia dlia vyrishennia hlobalnykh ekolohichnykh problem u proektakh staloho rozvytku [International financing for solving global environmental problems in sustainable development projects]. In S. H. Miziuk (Ed.), *Svitove hospodarstvo ta mizhnarodni ekonomichni vidnosyny: suchasni transformatsii ta perspektyvy rozvytku [World economy and international economic relations: modern transformations and development prospects]* (pp. 228–244). Kyiv: Vydavnychiy dim “Kondor”.
3. Kyshakevych B. Yu., Nastoschyn S. Ye., Viichuk O. T., & Kotyk Ya. I. (2024) Modeli finansuvannia proektiv vidnovliuvanoi enerhetyky: mizhnarodnyi dosvid ta rekomendatsii dlia Ukrainy [Models of financing renewable energy projects: international experience and recommendations for Ukraine]. *Akademichni vizii – Academic Visions*, 33. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.12684686>
4. Makedon V. V. (2010) *Mizhnarodni stratehichni aliatsy kompanii [International strategic alliances of companies]*. Dnipropetrovsk: DUEP.
5. Makedon V. V. (2012) Doslidzhennia protsesiv zabezpechennia sotsialnoi vidpovidalnosti u providnykh modeliakh korporativnoho upravlinnia [Research of ensuring social responsibility processes in leading models of corporate governance]. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho tekhnichnoho universytetu silskoho hospodarstva: Ekonomichni nauky – Bulletin of Kharkiv National Technical University of Agriculture: Economic Sciences*, 126, 198–206.

6. Razumova H. V., & Kurnosova O. I. (2024) Upravlinnia ryzykamy investytsiinoi diialnosti v umovakh tsyfrovoy transformatsii [Risk management of investment activity in the context of digital transformation]. *Biznes Inform – Business Inform*, 3, 96–101. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2024-3-96-101>
7. Rudnichenko Ye., Havlovska N., Kryvdik M., & Balabus D. (2023) Rozvytok standartiv z upravlinnia proiektamy: mizhnarodnyi dosvid [Development of project management standards: international experience]. *Innovation and Sustainability*, 1, 133–139. DOI: <https://doi.org/10.31649/ins.2023.1.133.139>
8. Smolych D. V. (2019) Innovatsiini metody upravlinnia proektamy [Innovative methods of project management]. *Ekonomichnyi forum – Economic Forum*, 1, 50–53. DOI: <https://doi.org/10.36910/6765-2308-8559-2019-4-8>
9. Khelemskyi V. Yu. (2023) Finansovi determinanty kapitalnykh investytsii staloho rozvytku Ukrainy [Financial determinants of capital investments in Ukraine's sustainable development]. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu "Ostrozka akademiia". Seriya "Ekonomika": naukovyi zhurnal – Scientific Notes of the National University "Ostroh Academy". Series "Economics"*, 31 (59), 70–77. DOI: [https://doi.org/10.25264/2311-5149-2023-31\(59\)-70-77](https://doi.org/10.25264/2311-5149-2023-31(59)-70-77)
10. Chaikovska I., Proskurovych O., Horbatiuk K., & Zavhorodnia T. (2023) Ekonomiko-matematychna model vyboru innovatsiino-investytsiinoho proiektu za yoho vmistom [Economic-mathematical model of choosing an innovation-investment project based on its content]. *Modeling the Development of the Economic Systems*, 3, 20–28. DOI: <https://doi.org/10.31891/mdes/2023-9-3>
11. Gernego I., Dyba M. I., Shkoda T., & Dyba M. V. (2023) Venture financing as support for the sustainable model of post-war rebuilding in Ukraine. *European Journal of Sustainable Development*, 12 (2). DOI: <https://doi.org/10.14207/ejsd.2023.v12n2p1>
12. Makedon V., & Korneyev M. (2014). Improving methodology of estimating value of financial sector entities dealing in mergers and acquisitions. *Investment Management and Financial Innovations*, 11 (1), 44–55. Available at: https://www.businessperspectives.org/images/pdf/applications/publishing/templates/article/assets/5607/imfi_en_2014_01_Makedon.pdf
13. Shevchenko A., & Borysenko O. (2021) Marketing approach to the formation of management system for enterprise strategic development in the context of globalisation. *Journal of International Legal Communication*, 1 (1), 186–196. DOI: <https://doi.org/10.32612/uw.27201643.2021.1.pp.186-196>

MANAGEMENT OF THE POTENTIAL OF BUSINESS STRUCTURES IN THE CONTEXT OF STRATEGIC INVESTMENTS

Summary. The article is devoted to the theoretical justification and practical modeling of managing the potential of business structures in the context of strategic investments, with an emphasis on the mechanisms of interaction between state institutions and the private sector to ensure sustainable economic development of Ukraine. The purpose of the study is to develop a systemic model of strategic interaction between the state and business in the investment sphere, aimed at overcoming the fragmentation of investment decisions and forming a holistic architecture of sustainable development. The obtained scientific results include the identification of six key investment strategies (direct investment, public-private partnership, innovation-oriented, institutional support, sectoral investment stimulation, and anti-crisis), whose integrative combination forms a systemic model that considers the interests of the state, business, and the market to ensure multiplicative effects. The advantages of project financing backed by state guarantees are proven, serving as an instrument for risk minimization in high-risk conditions, where future cash flows act as collateral, allowing for the distribution of financial burdens among participants and reducing budgetary expenditures. It is clarified that institutional support through deregulation, simplification of procedures, and digital services creates a transparent investment environment, strengthening trust and concentrating capital in priority sectors. A synergistic effect of interaction has been established, contributing to technological renewal, infrastructure modernization, and economic stabilization. The practical value of the study lies in providing methodological recommendations for government bodies regarding the implementation of public-private partnerships and guarantee programs, which will facilitate business access to financing and stimulate sectoral investment. The scientific novelty of the research lies in the development of a comprehensive model of integrating investment strategies for the state format, which for the first time combines logical-structural generalization with the assessment of individual effects in tables adapted to the context of Ukraine's transformational economy.

Keywords: investment strategies, business structures, potential management, public-private partnership, project financing, sustainable development.

Стаття надійшла: 04.08.2025

Стаття прийнята: 08.09.2025

Стаття опублікована: 30.09.2025